

Ændringsforslag. Hvad jeg gerne vil udtrykke min Glæde over, er, at den Ordning, som er truffet ved Retsplejeloven med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Retsmøder under Efterforskningen skulde være offentlige eller ej, nu er undergaaet en Ændring. Vi var adskillige, som under Retsplejelovens Behandling stærkt betonedes, at det vilde være i højeste Grad uheldigt, hvis man netop under dette første Stadium i Retsfølgningen, under Efterforskningen, lukkede Dørene, spærrede Adgangen for Offentligheden og derigennem Adgangen for den sigtede til at gøre Offentligheden bekendt med de Omstændigheder, ved hvilke han kunde retfærdiggøre sig, kunde bringe det aldeles klart og uigendriveligt for Dagen, at Sigtelsen mod ham var grundløs. Den Ordning, som nu gennemføres, hvis Udvalgets Forslag vedtages i dette høje Ting og af hele Rigsdagen, hvad vi vel tør nære sikkert Haab om, gaar netop i Retning af at sikre Offentligheden og derigennem den sigtede Adgang til at nyde den Beskyttelse, som Offentligheden kan give ham.

I Forbindelse hermed staar de nye Bestemmelser, som Udvalget foreslaar med Hensyn til Pressen. Hvad dette Punkt angaar, blev der af mig og andre under Retsplejelovens Behandling her i Tinget gjort gældende, at det først og fremmest af Hensyn til den sigtede og ikke af Hensyn til Pressen gjaldt om at skaffe Adgang til igen Pressen at give Oplysninger om, hvad der var passeret under Retsforhandlingerne. Jeg er ganske enig i de Udtalelser, som den ærede Ordfører fremkom med, og ogsaa deri, at den eneste Betænkelighed, der kan næres ved de nye Bestemmelser, er den, at Bøden kan gaa op til en Størrelse af 10 000 Kr.; men i Betragtning af, at Ordningen i det hele bliver tilfredsstillende, er det vel et Moment, man kan bortse fra.

Maa jeg endnu gøre opmærksom paa, at imellem Henvendelser, der er fremkommet til Udvalget, er der ogsaa en Henvendelse fra Sogneraad og Beboere i Ølsted Sogn, om at dette Sogn maa blive lagt til Frederiksborg i Stedet for til Frederikssund. Men dette er blot en Henvendelse, jeg retter til den højtærede Justitsminister; for en Ordning af denne Art kan jo træffes ad administrativ Vej og vedrører for saa vidt ikke Loven. Jeg vil gerne tillade mig at opfordre den højtærede Justitsminister til at tage dette Andragende under villig Overvejelse. Det forekommer mig, at Andragendet er i alle Maader velmotiveret,

og at det vilde være heldigt, om det blev taget til Følge.

Justitsministeren (Zahle): For at begynde bagfra skal jeg først sige til den ærede foregaaende Taler, at det Andragende vedrørende dette Lovforslag, der er indkommet til Justitsministeriet fra Sogneraadet og Beboere i Ølsted Sogn, af Justitsministeriet skal blive taget under den villigste Overvejelse; det kan jo i Henhold til Retsplejelovens § 12 imødekommes ved kgl. Anordning. Naar jeg har haft Lejlighed til at sætte mig nærmere ind i Sagen, skal jeg forhaabentlig imødekomme dette Andragende.

Jeg kan ellers indskrænke mig til overmaade faa Bemærkninger, idet jeg kan tiltræde alle de Ændringsforslag, om hvilke der er Enighed indenfor Udvalget, og altsaa kun behøver at gøre en Bemærkning om eet Ændringsforslag, nemlig Ændringsforslag Nr. 25 med det dertil knyttede Underændringsforslag under Nr. 26. Jeg stiller mig her paa det samme Standpunkt som Udvalgets Flertal og anbefaler derfor Ændringsforslag Nr. 25 til Vedtagelse. Dette giver de danske Jurister, som er Underretssagførere, Adgang til efter en bestaaet Prøve at procedere for Landsretten. Jeg er af den Mening, at de danske Jurister har en Uddannelse, der kan gøre dem nok saa dygtige i det praktiske Liv som de saakaldte latinske Jurister. Jeg siger de saakaldte latinske Jurister; vore Jurister kan nemlig ikke Latin, saa de skulde for øvrigt en Gang se at faa dette Tillægsord slettet. Den Generation, jeg hører til, er blevet juridiske Kandidater for snart 30 Aar siden, og vi kunde ikke en Gang Latin den Gang; nu lærer man meget mindre Latin, saa de studerende kan aldeles ikke læse de romerske Retstekster og aldeles ikke gøre Rede for dem paa Originalsproget, naar de er oppe til Eksamen. Det er nu ikke det væsentligste; men hele Uddannelsen er aldeles ensidig teoretisk, idet de studerende tilbringer 5—5½ Aar udelukkende med Læsning i de af Professorerne skrevne Bøger, som er af højst forskellig Kvalitet. Det er, tror jeg, ikke en Uddannelse, som er af det gode. De danske Jurister har derimod næsten alle fra ganske unge været paa Kontorer, hvor de har faaet en praktisk Uddannelse, og naar de saa i 2—2½ Aar — undertiden længere — med stor Flid driver teoretisk Studium og derefter underkaster sig med gunstigt Resultat dansk juridisk Prøve med den Strenghed, hvormed der nu gaas